

JOHN DRĂGHICI

Pastor, Melbourne, Australia

Eram aproape de sfârșitul anului 1979, mai precis pe 1 noiembrie când am aterizat la aeroportul Tullamarine din Melbourne, Australia. Aici am fost întâmpinați de rude. Bucuria reîntâlnirii cu ei toți a fost mare. Am înțeles însă că nu mergeau la nicio biserică. Am fost trist când am auzit aceasta și parcă mi-a părut rău că am plecat din România. Pentru un moment am uitat de cuvântul profetic pe care l-am avut în România, înainte de a pleca din țară: „Când vei ajunge acolo la capătul lumii, să strângi pe cei risipiți de pe drumuri, fiindcă băjbăie toți ca o turmă fără păstor”.

Ne-am adunat toți împreună să vedem ce avem de făcut: ori mergeam la una din bisericile australiene ori deschideam noi prima Biserică Penticostală în limba română. Decizia tuturor a fost să mergem mai întâi să vizităm câteva biserici australiene și dacă nu vom găsi ce căutam, ne vom întâlni din nou și vom lua o decizie. Ne pare rău să spunem că în urma unor vizite făcute la câteva Biserici, am constatat că nu se încadrau în cultura noastră creștină românească.

În ziua de 25 decembrie 1979 ne-am întâlnit circa 14 persoane, printre care: familiile Drăghici, Marinău, Groza, Răducan și Căuneac și am decis să deschidem prima Biserică Penticostală în limba română din Australia.

Am făcut o scrisoare la guvernul Australiei arătând că noi, un grup de români de credință penticostală, vrem să fim înregistrați ca o comunitate creștină cu drepturi depline. Ne-au răspuns mulțumindu-ne pentru

1979-2009

30 de ani de la înființarea primei biserici penticostale române din Australia

intențiile noastre și ne-au sfătuit să luăm legătura cu o organizație religioasă înregistrată deja, similară cu crezul nostru și să ne afiliem lor prin care ne vom putea înregistra ca Biserică de sine stătătoare cu toate drepturile.

Între timp, am continuat să ne întâlnim împreună într-o sală publică din Noble Park, după care am obținut aprobarea de la Primăria din Springvale să folosim o sală atașată de clădirile primăriei.

În căutările noastre, am întâlnit organizația penticostală „Assemblies of God” care era deja înregistrată și recunoscută de guvernul Australiei. Am avut întâlniri cu președintele Fred Busy, care ne-a acceptat să funcționăm ca o filie. La cererea noului grup format ca biserică, pastorul Fred Busy m-a ordonat ca păstor pentru grupul de români penticostali.

După ce am fost recunoscuți și înregistrați ca Prima Biserică Penticostală Română din Australia, deși departe de țara mamă, am căutat să ne păstrăm cultura creștină penticostală așa cum am primit-o în România. După doi ani și jumătate, ne-am sfătuit și aproape 50 de membri am hotărât să

ne afiliem la Church of God Australia.

Totodată ne-am înregistrat la guvern ca sponsor pentru românii care erau în afara țării, în unele din lagărele din Iugoslavia, Italia, Austria, Turcia. Departamentul de Imigrare lua legătura cu noi ca să-i ajutăm să se stabilească aici și să le fie mai ușor să se încadreze în societate.

Începând cu anii 1980 până în 1990, Biserica noastră a sponsorizat și a întins mâna tuturor care erau în nevoie și le-a zis bun venit în Australia, indiferent de apartenența religioasă.

Noi am închiriat un locaș de cult Biserica lui Uniting Church, în Heatherton Rd, Springvale, care avea o capacitate de circa 300 de locuri. Această clădire ne-a servit ca locaș de închinăciune pentru mulți ani, timp în care Biserica a continuat să crească.

Odată cu înființarea primei Biserici Penticostale Române, mișcarea penticostală s-a lărgit și s-a extins în toată Australia. (În numărul viitor vom arăta istoria deschiderii bisericilor penticostale române din alte localități australiene).

